

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/54/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712205530
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3712205530.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Viery Škultétyovej, vo veci starostlivosti súdu o mal. P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici, pracovisko Púchov ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., K. XXXX/X, a W. C. nar. XX.XX.XXXX, bytom N., R. slobody XXXX/XX, v konaní o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti v prospech mal. dieťaťa na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 23. mája 2012, č. k. 3P/43/2012-14, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 23. mája 2012, č. k. 3P/43/2012-14, bolo rozhodnuté tak, že súd návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietá.

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že otec sa svojím návrhom na tunajšom súde domáhal zníženia vyživovacej povinnosti, ktorá mu bola určená rozhodnutím súdu v prospech maloletého zo sumy 120 eur na sumu 30 eur s účinnosťou od podania návrhu z dôvodu, že sa po 14 mesiacoch vrátil z výkonu trestu odňatia slobody v súvislosti so zanedbaním svojej vyživovacej povinnosti v prospech tohto dieťaťa, nemá dlhodobu prácu ani žiaden príjem a príjem z príležitostných brigád mu postačuje len na zaplatenie podnájmu. Po návrate z VTOS sa zaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, výška sociálnych dávok mu doteraz určená nebola. Pred jeho nástupom do výkonu trestu nebol zaevidovaný na úrade práce ani nemal stály pracovný pomer. Uviedol, že naposledy pracoval niekedy v roku 2008. Matka s návrhom na zníženie výživného rozhodne nesúhlasila, pretože ona sama pracuje za minimálnu mzdu, výživné na dieťa sa už niekoľko rokov nezvyšovalo. Podľa jej názoru je tu skôr dôvod na zvýšenie výživného a nie na jeho zníženie. Od doby rozvodu ich manželstva si otec vyživovaciu povinnosť neplní, aj v súčasnosti ona poberá len náhradné výživné, pričom otec sa plateniu výživného vyhýba celé roky, opakovane účelovo žiada o zníženie výživného a celá ľarcha vyživovacej povinnosti je tak výlučne na nej. Kolízny opatrovník uviedol, že nesúhlasí s návrhom otca na zníženie výživného, pretože to nie je rozhodne v záujme mal. dieťaťa.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 4C 115/2008-24, zo dňa 07.10.2008 bolo manželstvo rodičov mal. P. rozvedené. Na základe dohody rodičov bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať

na jeho výživu sumou 3.000 Sk (99,58 eur) mesačne. V čase tejto úpravy výživného otec pracoval ako robotník s priemerným mesačným zárobkom 398,33 eur. V predmetnom konaní otec uviedol, že striedal zamestnania z dôvodu, že nebol spokojný so svojím pracovným ohodnotením. Matka v tom čase pracovala s priemerným mesačným netto príjmom 331,94 eur. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 8P 31/2009-29, zo dňa 20.05.2009 bol zamietnutý návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k mal. P. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia okresný súd zistil, že v období od 11.05.2008 do 11.05.2009 otec pracoval v šiestich spoločnostiach, pričom sa jednalo o krátkodobé pracovné vzťahy, zväčša niekoľkodňové, najdlhšie bol zamestnaný od 01.08.2008 do 13.11.2008. Dňom 20.04.2009 bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie na ÚPSVaR Považská Bystrica, nepoberal žiadne dávky ani príspevky v hmotnej núdzi. Rozhodnutie o zamietnutí návrhu otca bolo odôvodnené tým, že otec zjavne bez príčiny neustále menil zamestnanie, z čoho bolo vyvedené, že otec nemá záujem pracovať, pričom v jeho schopnostiach a možnostiach bolo pracovať s priemerným mesačným netto zárobkom 398,33 eur mesačne. Otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal takého zamestnania, zaevidoval sa na úrade práce, nepoberal žiadne dávky, čím si zapríčinil stav, že ostal bez stáleho príjmu. Z predmetného rozhodnutia ďalej súd zistil, že mal. P. je alergik, musí pravidelne v súvislosti s tým brať kvapky, jedno balenie v tom čase stálo cca 33 eur, čo mu postačovalo na 2 týždne. V máji 2008 mu bola vykonaná nefrectomia pravej obličky, pričom sa jednalo o ťažký operačný zákrok, po ktorom musí byť dieťa pravidelne kontrolované v nefrologickej ambulancii. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 11P 26/1122 zo dňa 20.06.2011 súd opakovane zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu, čoho sa domáhal na tom základe, že v tom čase bol vo výkone trestu odňatia slobody. Zo spisu OS Považská Bystrica č. k. 2T 91/2009 okresný súd zistil, že otec dieťaťa bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 od. 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že hoci bol ako otec mal. P. C. povinný na základe rozhodnutia súdu prispievať na neho výživným, toto nerealizoval, čím mu za obdobie od apríla 2009 do novembra 2009 vznikol dlh na výživnom vo výške 796,65 eur. Z obsahu tohto spisu vyplýva, že otec naposledy pracoval v N. mäsovom priemysle a.s., kde ukončil pracovný pomer s tým, že má vo výhľade lepší zárobok, teda na vlastnú žiadosť, pričom u žiadneho z posledných zamestnávateľov nenahlásil svoju povinnosť platiť výživné, dávky v hmotnej núdzi nepoberal ani nepodnikal. Z výkonu trestu bol prepustený dňa 25.04.2012.

Zo správy ÚPSVaR Považská Bystrica pracovisko Púchov okresný súd zistil, že otec sa dňa 26.04.2012 sa zaevidoval ako uchádzač o zamestnanie, dávky v hmotnej núdzi nepoberá, doposiaľ nebolo vydané rozhodnutie o určení výšky sociálnej dávky. Z otcom predloženej kópie dohody o vykonaní práce bolo zistené, že tento ju uzatvoril so zamestnávateľom W. a.s. so sídlom Q. W. na obdobie od 16.05.2012 do 31.12.2012 s dojednanou odmenou 1,726 eur za hodinu, odpracovanú v rannej zmene, 1,836 eur/hod za odpoľudňajúcu zmenu, 1,949 eur/h. za nočnú zmenu. Podľa jeho vlastného vyjadrenia inú vyživovaciu povinnosť nemá, je nemajetný. Maloletý P. je toho času žiakom 6. ročníka ZŠ a je stále pod lekárskeho dohľadom, vzhľadom na alergie ktorými trpí a na skutočnosť, že mu bola v minulosti odoperovaná jedna ľadvina. Matka pracuje s priemerným mesačným netto príjmom 352,57 eur, inú vyživovaciu povinnosť nemá, je nemajetná. Spolu s dieťaťom býva v byte svojich rodičov, kde im prispieva na nájomné, služby spojené s užívaním bytu mesačne 150 eur. Dieťaťu platí stravné v školskom zariadení 10 eur.

Okresný súd poukázal na znenie § 62 ods. 1, 2, 3, § 78 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti v prospech maloletého dieťaťa, na platenie ktorej bol zaviazaný súdnym rozhodnutím, je potrebné zamietnuť ako neopodstatnený a rozporný so záujmom dieťaťa. Podľa názoru okresného súdu otec sa sám vzdal svojho príjmu a táto skutočnosť rozhodne nemôže ísť na ťarchu mal. dieťaťa, ktoré je z hľadiska zákona osobou s chránenými záujmami. Dôvody otca na zníženie vyživovacej povinnosti spočívajúce v tom, že sa vrátil z VTOS, že je v súčasnosti evidovaný na úrade práce a pracovať bude len na základe dohody o vykonaní práce s nízkym príjmom, sú neopodstatnené a nemôžu mať za následok zníženie jeho vyživovacej povinnosti, pretože otec sa dopustil trestnej činnosti práve s poukazom na neplnenie si vyživovacej povinnosti vo vzťahu k tomuto maloletému dieťaťu. Otec si dlhodobo vyživovaciu povinnosť neplní a celá ťarcha vyživovacej povinnosti je výlučne na matke. Podľa názoru okresného súdu takýto ľahkomyselný vzťah otca k plneniu si vyživovacej povinnosti nemôže požívať právnu ochranu. Je povinnosťou otca, vyplývajúcou mu zo Zákona o rodine, plniť si vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu, ktorej rozsah bol určený pri rozvoze manželstva rodičov dieťaťa a bol

stanovený s ohľadom na vtedajší zárobok otca, ktorý mu umožňoval výživné plniť. Skutočnosť, že otec sa sám dobrovoľne vzdal tohto svojho zárobku, nemôže byť na ťarchu dieťaťa.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec. Za dôvod svojho odvolania označil hmotnú núdzu, v ktorej sa nachádza.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka. Vo vyjadrení uviedla, že nesúhlasí so znížením vyživovacej povinnosti otca voči maloletému. Poukázala na to, že otec si neplní túto svoju povinnosť od rozvodu ich manželstva, ktoré za neho platí štát.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu otca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Ako vyplýva z podaného odvolania, otec odôvodnil jeho podanie tým, že okresný súd pri posudzovaní jeho návrhu na zníženie výživného nezohľadnil u neho nedostatok finančných prostriedkov.

V danom prípade odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že otec sa svojim návrhom domáhal zníženia výživného voči svojmu maloletému dieťaťu, pričom vyživovacia povinnosť otca bola naposledy právoplatne určená rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 4C 115/2008-24, zo dňa 07.10.2008, ktorým bolo otcovi určené výživné na maloletého vo výške 99,58 eur (3.000 Sk) mesačne. Na základe návrhu otca bolo teda úlohou okresného súdu posúdiť, či od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletému došlo v zmysle § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine k podstatnej zmene pomerov, ktorá zmena by odôvodňovala aj zmenu rozhodnutia o výživnom zo strany otca.

V zmysle § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Na základe preskúmania správnosti výroku rozsudku okresného súdu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

Nad rámec úvah súdu prvého stupňa považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že okresný súd na daný prípad správne aplikoval ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď bral na zreteľ skutočnosť, že otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal zamestnania, z ktorého mu zabezpečovalo reálnu možnosť platiť výživné v súdom určenej výške. Otec si musel byť vedomý skutočnosti, že má zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu, že okrem príjmu zo zamestnania nemá iný majetok, z ktorého by mal prostriedky na úhradu výživného a preto musel byť uzrozumený s tým, že bez príjmu zo zamestnania nebude môcť platiť výživné. Z tohto hľadiska preto okresný súd správne považoval vzdanie sa zamestnania otcom bez toho, aby mal zabezpečené prostriedky na úhradu výživného, za vzdanie sa zamestnania bez dôležitého dôvodu v zmysle § 75 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine, následky ktorého konania nemožno považovať za rozhodné pre určenie výšky výživného.

S poukazom na uvedené aj podľa názoru odvolacieho súdu sa otec bezdôvodne vzdal zamestnania, ako jediného zdroja, z ktorého bol schopný platiť určené výživné, pričom toto jeho konanie bolo príčinou jeho nemajetnosti, trvajúcej v prakticky nezmenenom rozsahu až doposiaľ. Keďže podľa § 75 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine takýmto konaním vyvolaná zmena pomerov na strane otca nemôže byť

považovaná za zmenu pomerov na strane otca, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, okresný súd postupoval správne, ak návrh otca na zníženie výživného zamietol.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu, pričom v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p. v danom prípade ide o takéto konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .